

In letitiam, agendum, amanda gratia, recte quo lo praece-
denū creaturā Videri posse. De virtutis ingratitudinis num-
quam non grata tractatio est, quia nemo non eam in alio
reprehendit, etiam si forsan ex labore. Audisse se El-
dras h[ab]ent in apocrypho libro, Deum dicentes, quod
qui non cognovissent eum, viventes beneficia consequuntur, be-
sparent post mortem in encasamento cognoscere.

Scribantur hac, I Hebrei, & Grac[er], scribantur hac,
בְּרוּכָה וְתִבְרַכָּה, יְפָרֹחֵת אֶת. Hieros. v. 10.
et in editione nostra, accipiendo videlicet pro plurali
singulari positum, & termininum genus pro neutro,
qua ita isto carent Hebrei, quod non semel monui: verbi
gratia quoniam dicitur, Nam petit a Domino, &c. &c., Hac
falsa est misericordia: Ut idem sit, scribantur hoc, etq[ue] scribantur
h[ab]ent: seu, bacris, aut oratio: & numero multitudinis, hoc
vel dicta, vel dicenda, vel utraque. Chaldaice in te, u
Nebiensibus: scribantur oratio eorum hic, **צְלָמָה** וְתִבְרַכָּה
ibidem scribantur r[es]tationem don: nempe oratio hu-
milius, de qua priore verbo. Chrysostomus quoque ac
Euthymius, & Nicaeophorus referunt pronomen termininum
אֲבָרְבָשֶׁךְ, five d'or, orationem, & precem,
vel ad pollicitationem integræ plamini oratione conten-
tam, in cuius etiam titulus est **אֲבָרְבָשֶׁךְ**, oratio. Va-
rium scripturarum gen[us] Innocentius attingit, superioris
& inferioris, interioris, & exterioris.

Is generacione altera? Hier. in generatione novissima,
idec, posteriore, futura, ultima, sequenti, haec enim
omnia valer **וְתִבְרַכָּה** ach[er]on. Praeposta autem littera
tertialis cum uo puncto 5, le, dative servit, quem
casum LXX, per accentuum exprefſeretur cum pra-
positione, γενάτης, in generationem alteram i quo
pacto Latina legitur etiam in veteri Platerio apud
Augustinum, ac Bedam, & in quibusdam codi-
cibus Hieronymi, in generationem novissimam, & idem
est ac de generatione, propter generationem in gra-
tiam generationis. De diversa generationum forma
dictum hic ante, & alibi de notione vocis La-
tinæ, tunc **וְתִבְרַכָּה**, **דָר**.

Fide prioris creationis finem, **וְתִבְרַכָּה** secundum creationis, quod est
p[ro]pterea, quando Christus resurrexit i secundum creationem
ninem finem non habere, ideoque nec quisitem assumi-
psisse, sed uig[il]i in praetens operari, & sperari a nobis
labbata labborum, in quibus finem non habebit no-
va creatura, sed manifabiliabitur, & perpetuo finem
coler. Hic est sabbatimus, de quo Paulus, requieſ-
t[em] ad quas nos festinare juber. Procopius **וְתִבְרַכָּה** populi
ex sacerdotibus expoſit idem esse, atque **דָר** **וְתִבְרַכָּה** ius
creatura, idem quod recreatum, quique ad imaginem
Dei (ut pro gratia lumen) redat, & vetero homine
deposito, novus evadat, & nova creatura, & refor-
matinus in novitate tenetus. Videatur quoque R. Salomon
hoc loco, quem Galatinus & citat, **populi creatiōnēm ac**
cepisse. Nam exponit quod videntes salvationem, di-
cent, **וְתִבְרַכָּה** salutem, ut narraret generatio[n]i
novissima, & populus qui creabitur, id est qui fieri nova
creatura, de seruitute egrediendo ad libertatem, & de
tentibus ad lucem, laudabit Den[m]. Argumentum non
valde necessarium, quia Hebrei, & ali etiam depon-
naci, vel recreari digne illum, qui de mali ciuitate
transf[er]it felicem, Argumentatur ex hoc loeo Hieron.
a. S. Fide u ex Iudeo Christianus pro conversione Gentium.
Theophylactus Bulgaricus Archiepiscopus & locum
præsentem uitupar, & ex pl. 144. & Generato, & gene-
ratio laudibus operaria, & ex 39. z annuntiati, & locu-
sum, multiplicanti sunt supra numerum, ut periuia-
det cruce tametib[us] celestib[us] fit a multis, adhuc & ab
aliis eccl[esi]is laudibus extollendam, & cum h[ab]et dicitur **וְתִבְרַכָּה**
populus qui creatur[us] idem sibi videri ac
הַזְּנוּנָא, qui semper fit, live nascitur. Eruere
D Hieronymum alicubi puto ex creandi verbo faci-
litem finul, & multitudinem convertendorum ad
Christum. Nam præsent[er] sententia illustrat illam E-
fazia b, scribitur nomine Dei, Namquid partur
sera in die una, non parturier gen[us] finul, quia par-
tur in dies plurimes, & non possunt in unius tempore
parturier.

Et populus , qui creabitur .) H̄ec eodem modo , quamvis sit Hebreiaca , & Græci partipūm Νῦν ubra , & ταχέως εστι , & primum jungi potest omni tempori , secundum quandoq; pro futuro sumit , ut in ep̄oxiis ventient , pro venturi . Nihilominus notat Aug. alioq; Latinū dicit̄ , non quia creatus est , sed quia creaturus , ut intelligatur prædicti populus , quem vocavit Apostolus in novam creaturam , & spectat ad novum testamentum & recreatur , h̄e regeneratur per gratiam , cuius productionem aliqui creationem appellandam censem . Quod de re dixi p̄fimo s. mōr mundum erās̄ me Deus s' ut & de creando vobis , quod non semper accipietur de proprie dicta creatione . Neque enim David (at Athanasius n^o , agens quum Arianus abutentibus contra Filii Dei divinitatem , quia sub nomine sapientia dicatur , quod Dominus creatus est , & x̄ius , alias x̄vros , posedit) de populo essentialiter contendo loquuntur nos ; aliud cor , quam quod habuit , optime accipere ; sed eam , que secundum Deum est , innovatione , in infatuatio-

tarium, quam populo quiscreas dicitur per gratiam.
Atius ipse do sublimitate sue divine, & de celo ejus-
dem in terram humanæ misericordia, ut mileros homi-
nos liberaret. Bruno Carthusianus adit terram, in
quam alpexit Dominus eis ete uerum. Virginis, que
s' incorupta terra, cui benedixit, ab omni prope-
tate contagione peccati libera (nota tentationem lan-
guastissimi viri de immaculata Mariæ conceptione) per
quoniam vitam virginem. & inseparabilem totum.

Vers. 20.) Quia prospexit de excelso sancto suo, Dominus de celo in terram alpexit.

*Ver. 21.) Ut audire gemitus
ret filios interemptorum.*

Sensus loci. **V**el hæc & sequentia sunt quæ scribenda esse dictum est præcedente veritate, simul etiam cum iis, quæ in aliis prioribus continebantur; Vel causam indicare quare laudet Deus, eo quod nempe de sublimi illo, & tanto folio suo dignatus est benignos & faventes oculos conjectice in abjectos, & eximnos homines, & inde ulique e celsis in imam itam regiam, & circuifolium capi vorum proprie, ut attenderet ad genitum eorum, coquè solvere at vinculis, & servitute, qui vel morti destinati erant, tamquam filii mortis, vel ita tractabantur, ac si tales essent, vel filii eorum erant, qui iam crudeliter interempti fuerant, praeferebat in bello. Simili prius modo quum interemerunt Hebreæ, ac vexarentur in Agypto, dixit Deus Moysi: Clamores vestrum venisti ad me, videntes afflictionem eorum, quæ ab Agyptis oprimebantur b. Flebantibus eisnam Dominus misericordia, & audiens afflictionem genitum, & liberans eos de cæsareanis. Per ipsum est de Christo liberatore filiorum iudee, mortis damnationis, captivitatis, allegoria. **C**ajanus interpretatur de solvendis ac liberandis patribus in limbo velut compeditis, ac gementibus expectando redemtionem animarum suarum, ut frui Deo licet, ac in celum ascendere præterea, ut hi, qui adhuc vivebant condemnati aeternæ morti, ad hac liberaerentur. Prior id Innocentius docuerat, filios interempsorum nominans Adam, & Eva ortos, qui omnes interempti, ipsim interemps. Hugo item ferrebat. Juxta tropologiam, ac Gregorius compeditis esse, qui perfectionis amore, vinculis quibuidam fervoris disciplina seipso astrinxunt, ac devincent Deo, quos de lapies compedes vocat, torques, vincula, ipsa monita de, filios interemtorum, qui martyres immitentur, dando sibi totas mortificationes carnis, hancque crucifigendo cum virtus & conscientiis & illis compeditos genere continue exili ile tenebris, & indefiniten ac claritatem visibiles Dei suspirare intulit per acceptum ad Patrem, beneficio incarnati Filii concessum. Innocentius hoc dicit a Gregorio, quod exponat de hominibus ante adventum Christi, gementibus, ac expectantibus illum. At patera, quotidie Deum, & illos, qui proprium peccatorum vinculus competit, fane, & qui aliena peccatorum testantes tamquam filii interemtorum, par pœnitentiam revocare ad salutem.

b. Euseb. 3.9.

Judic. 2.12.

Allegoria.

Topologia.

Euseb. 4.25.

5. 50. 52.

Cant. 1.02.

9. Zach. 2.30.

Oculus, ba-

cato infra

symbolum,

ac de Dei.

12. Mala-

cia, 1.10.

I Cyrtali,

contra Iulii,

Died. 1.1.

Masch. 1.1.

ca. 2.1.

de

gloriis, &

opri-

tate.

Sensus alle-

goricus.

Philip. 2.7.

Ep. 2.13.

inutus accepisse quam vocant speciem, & similitudinem hominis, quum vera factus est homo, quo modo locutus est Paulus: Ita ut ex humanitate, & illo fieret unus, fixus ex objecto & potentia fit quotidie ratione unus. Quarto Hugo excusum sanctum Delum pro bono Pratal, do quod respicit populum suum quando illius docet eos. Et exemplo informat, sancti epithemum recte appositum est excelso loco, unde proficit Deus ad militem, quia misericordia locutus in exterior beatitudinis opponitur loco, propter peccatum, nec melius perceptum benigna misericordia Dei, quam quod ipsissima sanctitas de loco sanctissimo est, et hanc infamam peccatorum valle descendere digrata fit. **Susman manit, ac dorsum vulnera, per incarnationem apparuit, inquit Chrysolomus *anno 1000*, & xαρι & φρ̄ος, ut Greci loquuntur, ex ipso, ut puro inutus Niccephorus, & Euthymius per aspectum denotari vult adventum Christi, & rationem alignam cum Chrysolomo, quod proprium sitis, qui deliper proficiunt manere in alto, & videri ab his, qui inferni sunt, denique per excellum intelligi ac colum, in quo peculia-ri quadam ratione habitate dictum Deus, nullo non loco aliquo exillis, aut ipsam divinitatis celstudinem Latinis etiam vim facient in proficiendi verbo, quasi tendant aspectus porto & longe in eos, qui longe sunt, non tantum qui prope, in Gentiles, & Judaos, pacem utrique afferens, ut inuitu Apostoli pro. Convenit Dic*e* Ep. 2.13.**

Filio, qui sapientia Patri est, dicimus oculus eius potest, ut proprie de excelso sancto suo, & de celo in tempore aperte per incarnationem dicatur. Oculi illi sunt superplex in lispide ecclat, sculprulæ ad Deo quod, quoniam simul omnem virtutem Spiritus septiformis gratias creata, & plenitudinem ipsam ejus accepit, ut homo, ut Deus ipsammet spiritum habuit, ut Gregorius & indicat. Symbolum etiam Dei oculus era bacino infixus, ac superpositus, vel certe Sol, qui virgo quoque vigilans, de qua Jeremias te ceteri potest. Merito cognovit Abraham montem, in quo voluunt sacrificari filium, & oracula divini promissum accepit monitum Dominus videt, ac deinceps appellatus est *De minus videlicet u*, ab iis nempe, qui auxilium ejus optabant. Quod allegoricus spesdat ad feriam mortificationum futuram in cruce, vel ad precis exaudientias in templo confundendo in Moria.

Quia proximitas de excelso sancto suo Chald. *de celis extensis sanctissimae, aut sanctuariorum sui*. Hier. quoq; editio Vistorii; Fabri; Treveri tribuit i^m de excelso sanctuario suo, quamvis in bibliis Regius reciteretur modo, quod nos in nostris legimus. In Psalterio vere, & apud Augustinum, & Prosperum, *ex alto*. Litteratice idem est quod *quam plena sequenti membro, & alibi p*ro* exaltum exaltoribus acutum Dom*ini* vel supersum, & vel locu*s* habitaculau*s* eius in celis h*ab*, vel subtili me habitaculau*s* i*n*, vel habitaculatu*s* sanctu*s* h*ab*, vel sedes in celo l*e*. Pro verbo propiciandi, est Hebreum 33-27. *Exaltis h*ab*ib*us*, Grac*iam*, Exal*to* Eadem omnia fun*it* in aliis plam*is* m*od*o, qui praeceterunt, ubi declarata sunt. Grac*iam* prae*ter*im prospectum ionuit dilig*ent*issimum, quasi per ferebras fenestratas cancellio*rum*, unde videat quis, nec videatur, quo modo dilectum sponsa prop*ri*etate dicebat n*ost*ri. Myst*ic* Deus Pater de excelso i*n*to u*bi*, id est, de Christo, ut a*n* Innocentius, quia humano generi providi*t*, mitting*it* ipsum in mundum, ut illud redimeret sanguine suo pretio*rum*. Vel, ut idem placet, & Gregorius docet, atone*re* Cagliodorus. Haimon. Remigius. Rad^{ic} Chesi. Dominus de celis in terram aper*it* Hieron. de eph*es* 1: 22-23. Tertius contemplans e*st*; Alia Latina Psalteria, & au*g*ustinus, Cagliodorus, Prosper, in terram prof*er*it, quod verbum erat in priore membro, literat*er* Hebr. טה הָבֵב, & Grac*iam* יְתִבְשֶׂסֶת. Magni dignatio d

el

p*er*ix*it* etiam in insinum uique terram, & hieri carnem. Verbum voluisse *z*, ut antea iuxta mysticum sent*ent*ium notavimus, & jungere tetram celo*rum*. Aper*it*us hic idem convincit atheos, & negotares providentie, quasi nubes latitudinem sit *z*, & faser cardines e*st* ambulans nostra non confidere, & quia non curer, quod ini*ti* *z* Job 22:14. q*u* pauperes vexentur a potenteribus.**

17 audies regnum compeditorum*rum*. I. Hieron. genit*rum* scilicet: est enim numeri singulare יְמִין ab*er*, sed collectiv*e* pro multis. In Psalterio Romano, & apud Cagliodorum, & in commentario Innocentii, vincula*torum*. In Prospero lego u*ide*re, sed forte mendum intercep*t*. Dominus solitus compedit*z*, & vinculato*rum* per quisque*m* intelligentia mystic*is*, penit*it* dicit*ur*. Dicit*ur* Innocentius vincula corporis paupertatis pac*is*, charitatis, sapientia, leg*is*, doctrina*rum*, timoris, p*er* dilection*rum*, teneb*rum*, tormentorum*rum*. Qui peccandi *z* vinculat*ur* multiplic*iter*.

peditus, ne facilè sele à peccatis expediat. Et hic te-
amen si gemat ad Deum, exaudiatur, canecit gaudens,
sacrum off' contritum, seque liberatum Dei adju-
torio, & impedimenta remota, quæ hic enumerat Hu-
go, ignorantia, impotentia, corruptionis, negligen-
tia, laſtridinis, hoſtium impugnacionis, præva-
ſuetudinis, cuiusdam coactionis, timorijs, male ſo-
cietatis, que diſtincte comprehenduntur,
Ignor., negleg., corrupt., neglig., laſter,

*Hoc primum, confutus ager, timo, focus sum,
Competitis præterea licet intelligere Hebreos, tanta le-
gum ligatos multipliciter, atque earum oneratos onere
quod portare non poterant b. Competitis etiam compe-
tibus externis, quamvis iusta de causa exaudit Dominus
et liberat, multò magis si iniuste id ferant, ut Apololo-
rum omnium e, deinde Petri d; postea Pauli, et Silie
e cap. 518. f, ad eadem quæcumque aliorum. Sed non p.
cap. 44. 125, 10*

doceant exempla, adeoque multorum aliorum, Sed pra-
missus Christus *predicare captivis indulgenciam*, &
*clausis apertiorum f. In feliciter Eriphile, aut Lucretia pec-
tator, qui ob torquem perdit spumam suum, & patrum
coelstem, sibi comparat, eterna tormenta. Frequens
comparatio peccatorum cum vinculis, laqueis, funibus
funiculis, compedibus, & ipsum verbum *absolvente* in
tolemni formula hanc omnia indicat. Remissio enim
peccatorum solutio est, ut Augustinus, confirmans La-
zari exemplo, quem Christus illo praecepit, à diuersis
et. omnia Christus iudeum dixit. *aliquorum soluerunt necca-*
per sonum
vici acutus
nequeas
comparatio
*l. 11.44**

M. Mart. 11. 5
18. 18.
Quid sic
pecare
dentalia
Platonis.
de Rep.
1. 2. 10.
de Rep.
1. 2. 10. 12. 6
de Rep.
1. 2. 10. 12. 6
de Rep.
1. 2. 10. 12. 6
in forma-
m. de reorū
magistris.
in lib. capo-
reorum.
q. q. 11. 12.
q. q.

5, & quia Carius inde dixit, *quoniam/soverens peccata in terra solutum est in celo b.* Quin & Plaro i nihil aliud esse peccare scripti, quam collo fibi vincula circumdate, sequecum dedere captum aus pravis cupiditatibus, aut hosti fedidissimo. Dicit enim possumus hic in varia vinculorum genera, diversisque vincendi res modo, in pedibus, manibus, brachis, collo, &c. non una, nunc duplici catena; ut in historia de carcere Petri vidimus & nunc triplici, de qua in Neronie Sutorius. Multa Brittonius m. de reorū vinculis, custodiis. Recitat Constantium lanxisse, ut reis non ferre manus, & inherantes oslibus mitteantur, sed prolixiores catene, ut cuciatus defecet, & permaneat fida custodia. Calcidiorum & de indulgenti scribens, jubet ut licet moderator sit, & ut catenes eius lacrymis madidas felicior rubigo suscipiat; carcere vero describens, nominat cellam gemitum, tristitia domum, locum perpetua nocte creatum, & perennium lacrymarum, ubi auditum alieni gemitus, & lamenta conturbent tactum pondera premunt, defragent.

Ut solvere filos interemptorum. Hier. filios mortis. Hoc significat **נְבָלָת** bone themuthah. Chal. **qui mor-
tis tradit sin.** Piatlerum vetus, Augustinus, Proffser
mortisficatorum. Interemptorum, & mortisficatorum voca-
bula in illo casu obliquo sumi postule & pro interem-
tibus, five mortisficiantibus, & pro interemptis ac mor-
tisficiatis. Hoc secundum dumtaxat pautur participium
Gracium **reδωντωσιν**, & recitata nomina Hebreas
filios moris significantur, hoc est, re moris dignos mor-
te, iam addictos mortis, damnatos ad mortem ut alitis
in locis, ex modo quo & viro mortis e. &c. solito n.

in locis, eo modo, quo & viri mortales, & plerique &
p. 1. Reg. 26.
16. 16. 2. 12
Reg. 26. 16. 2. 12
1. Reg. 26.
16. 16. 2. 12
in locis, eo modo, quo & viri mortales, & plerique &
fili mortuorum, fui mortuorum, Filiis quoq;
interremporum sunt, quorum parentes interempti fue-
runt; quamvis id non solum filii mortis, sed quod
dixi: vel etiam filii intertemporum dicuntur habiti si-
miles interemptis, & destituti, ut intermerentur, &
ob vexationem habiti seipsum, aut ab aliis; perinde ac

filii interfecti, five intermedii, etiamque talium
filii non sint. Quare solum per allusionem quandam
in Latina voce fundatam ferri potest, quod prius reu-
li, nonnullos expondere filios eorum, qui quin effe-
re interempti per peccatum, peccatum transfundendo in
alios, quod solus Adam fecit, si de originali agatur,
ali malo exemplo intertempores eorum fuerunt. Pe-
pinus / persequitur modos, quibus interimi diabolus
peccatores, per suspendum, incendium, gladium ve-
nenum, sagitationem, submersione, hoc est, per
superbia, avaritiam, invidiam, luxuriam, iram,
gulam, filias intertemporum. Innocentius fraude dia-
boli peremptos interpretatur per imitationem patre-
norum errorum, vel allorum quoruncumque, qui
videlicet ratione exempli patres censer possunt ini-
tanum.

tatem temporalem pertineant, sed n^m men Domini, & ledes o^s, ubi quibus reliqua continentur ad honorem Oci, & proximi spectantia fatusem, idque utilitatem, vite, severitatem, ferventer, perseveranter, rationabiliter Colligunt hinc circumque argumentum potest cum Janus, & conventum Ecclesiasticum non instructionis sed tunc capientem, vel dandae causa fieri, sed exercitare quoque religionis, ad quam pertinet inter cetera, plenaria modis, solemnies preces, liturgia sacra, quod Galli cant^r, ut viximus dominum. Precepta si de conventu loquuntur, ad sermonem de Deo, sive conciones, eas non puli dumtaxat, frequenter debent, ac populares, & des, verum etiam Reges, nobiles, docti, sapientes, inquit Hugo: propterea enim sapientis ductus est populus, inquit Deus a^s, quia non habuit scientiam, & bilis eis impudentia fame, numismata audiendi vobis.

b. Exigit regibus scriptura, ut Domini serviant in
more ac tremore e., quia tales elati potentia, (xep p.
Deum ipsum venerant, non modo hominem non
dmt. **S**erviendum Deo esse ab unoquaque demoni-
strat Pepinus mundus, latè, crestè, seu recta intenti-
ne, oinatè, verecundè, tremebundè.

^{17 annuntiant} Hieron, ut narretur, vel enarretur.
Alia Latina Plateria, & Augustinus, Prosper & Cen-
tiadorus, ut annuntiantur, sedemque pacto Innocentius
in Commentario, Euthymius, Niccephorus, Apol-
narius, ut annuntiantur, in singulari. Sic enim ultimus,
¹⁸ Σεργίους τούτους κέραυνον.

*Nomen dero rarsum Sioni va de precandum annuntiar
Exlicant autem neimi duo de Christo ut sicut te*

Explanatio scientium primariorum quo de Christo, ut sic
cifile dixi & annuntiatus: hinc manifestaret nomen Pat-
ris honoris, quod tecum dicitur Pater Jesus versus Dominus
Deus est, ita ut idem Christus, qui exultans militare
debet Sion, & adificare, & ejus gloria videtur
resplendere in orationem humilium, non sparsit per se curam
professio de excesso sancto suo, & de eolo in sermam ap-
petit, conveniat haec annuntiatio. Hebrews 10: 11
sapper, & Graecum την απειλην infiniti modi, omni-
bus dictis modis commone redi potuerunt, & Par-
phrastes passim reddidit שׁוֹלֵם שׁוֹלֵם, temishabbe,
nuasir. Communis expeditio praferenda, qui tibi
buit annuntiationem istam illis, quorum genitus de-
scens in compedibus, austri sunt, & qui quem effe-
sint intercomerunt, sicut soluti.

*In sion .) Dictum tæpè de hoc monte , ac etym
nominis , ex quo sensus mysticos priùs hic quoque i
dicatos Enarratores elicunt.*

Nossa Domini. ¶ Et haec alibi non semel declarata
Innocentius nostra Domini distinguit in essentia ,
peronale , præterea quandoque significare poterant
notitiam , invocationem honorum , famam , immo-
tabilitatem , cultum , secretum , iubilatam , ad hæc m-
init de nomine Tetragrammaton , & inefabilis que-
Trinitatis , & Unitatis mysterium significare excellere
affert & nominis Filii Iesu Christi , Emanuel , Orientis

illa etiam; que simul enumerat Elias: item doc-
quod Filius ipse est *nomen Dominum*; tandem idcirco
nomen Domini Dei nostri nomen admirabilem Davidem cu-
admiratione affirmavisse g. Non labore quam apto
haec locis demonstret. Certe nominis, quod Tetragram
maron vocatur, non sine quas dieir litteris. LEVI

maior vocantur; non tamen, quas dicit littera. *H. v. L.*
non solum, quia nomen Hebreum est littera Latina
sed etiam quia nulla de littera H. mentio sit, & Hebrei
braice ita scribunt, *לְהָבֵד* quia de aliis.
Et Iudeus erat in Ierusalem. Qui veuterunt in pri-
me membra sum personata, annuntiatur, aut exarret
reddunt hinc, *laus veludatio.* Innocentius vero repe-
tit hispallata quaduplicem notionem *Ierusalem*, id est
cundum Theologos sentius, ut ipse vocat, historico
allegoricum, tropologicum, anagogicum, pro super-
iore, & inferiore, interiori, & exteriori, ut superio-
ris sit in patria, inferioris in via (quam dicimus *Ecclesia*)
magis in anima, exterior in Palauina.

posteriorum in annis, extensis in Palestina.
In conuenienti populus in unum.) Hieronimus congre-
gari facinus populi similis. Appollinariusque dixi anno
de Chirillo expoisse, fore ut annuntiaret in San
Dominio, &c. hoc etiam loco declarat, fore us converso
populus, & regna p[ro]p[ri]etatis abutitur:
egregia auctoritate virorum, et amicorum dignitatem
ad eam p[ro]p[ri]etatem est. L[oc]o autem illorum
variorum etiamvis populus excusat
Ioh[ann]es h[ab]et r[ati]o[n]em suam certius imponet.

leges, ac
 ieriyeni-
 Sensus cō-
 in Sion munior, &
 liberata mysticus.
 in Christi,
 petam de h de vocat,
 pluralita- Genitium,
 te, & in caput.
 lacrorum
 uit, con-
 regauam
 alio pial-
 st; quam ips. 9.
 Dominus k pl. 125. 1

& Patres,
citare so-
lachoth.
ro abstra-
Quam-
nomine
aprechen-
nominati
s esse non
membrum
pysticum

convenit, Regibus &
c dignita- potentibus
Deo , & maxime
ter David convenit
Deo servi-
seruum , re .
voluntate 1 p. xii. 16
ura , Ma- sec. Hebr.
t et le ancil-
servi Dei , in Luc. i. 38

ui multi	<i>u</i>	<i>Judith</i> , 9
ensa cibo-	<i>o</i>	<i>ibid.</i> , 2
atis ma-	<i>p</i>	<i>ibid.</i> , 2-3*
ditdios ut-	<i>q</i>	<i>ibid.</i> , 47, 8
Nabu-	<i>r</i>	
urq; Ba-	<i>s</i>	
nas hilto-	<i>t</i>	<i>Judith</i> , 47, 2
magnu-	<i>u</i>	<i>ibid.</i> , 47, 3
magis-	<i>v</i>	<i>ibid.</i> , 47, 4
aregibus	<i>w</i>	<i>ibid.</i> , 38, 2
<i>x</i> , cuius	<i>x</i>	<i>ibid.</i> , 39, 19, 15
regnant	<i>y</i>	<i>ibid.</i> , 10, 2, 12
cuiusgen	<i>z</i>	<i>ibid.</i> , 10, 2, 15
ter regna-	<i>A</i>	<i>ibid.</i> , 37, 20
re regum	<i>B</i>	<i>ibid.</i> , 50, 21
criam ;	<i>C</i>	<i>Daniel</i> , 2, 21
rex (rex	<i>D</i>	<i>ibid.</i> , 37,
no homi-	<i>E</i>	<i>c. 3</i> , 100
humili-	<i>F</i>	<i>c. 40</i> , 19, 22
	<i>G</i>	<i>c. 5</i> , 31

scitatem

orum, in

Sensus loci,
populi
ab ium-
Gentium
populus
eneretur
ut reli-
cedere.
quentem
in ipsum
erendum
a quofo-
cos affi-
litos pre-
xrumnis
auci sine
tutorum
tura me-
mpore,

curfus; migrare in alia jubeas, sed vivere tadiu finas, quo ad cerner possum primula usq; nec ita multe pol; ut credo, fecuturam liberationem nostram, fanctusque civitatis templi, religionis instauracionem. Tibi sternet ac teipsum per omnes terro & conquegentes generationes infinita tua, & indivisiabilis existentia extendenti, nihil facilius quam avi nostri spatium, & justum vice nostrum quantum lumenque terminum illata nobis more non prevente. Vide, ut predixi a, dies noster sicut umbra destinato, & metus sicca summa arcessit; aque scilicet summa defessa b: ne dubito tempus jam venire, leu ingruere, infernus Sion e, ingeneratu quoque nobis folio magis patri desiderium, & ruinaram illius reparandarum: nolle prius quam hoc roties, ac tam ardenter concupitus adveniat, mori. Vota haec etiam possimus interprati Messie adventum exigentium: tropologicè præterea, allegoricè, & anagogicè alias modis, quos melius in particulari membrorum, & vocabulorum enucleatione percipimus.

Ropsonis et in via virtutis sua. Cagliodorus proponit (et) Hieron. abique primo pronomine, & cum aliob primæ personæ; afficitur in via fortitudinem meam; quo pacto prior Symmachus ita duxerat in hoc ubi loquitur, id est Deus in medijs curia, sive studio, dum avidi, & anhelantes expectabant liberationem captivitatis, vel adventum Messis promissum, vires, & robur animi quodammodo concerit dum adeo differtur in longum, nec appetat quod speramus. Addunt quidem queri captivos juxta translationem illam, quod Deus per duros dominos imperantes pedestria itinera, affligebat, & imminebat corporis vires, & vites dies, de quibus membro leuenti. Cajeatus quod Christus ipse affixus fuos, & brevitaties dies, minuendo robur naturale, & finendo à tyrannis occiso. Hebrai sunt. בְּרוּךְ כִּי פַּעֲנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְבָנָה בְּנֵי קָרְבָּן. Primum verbum reddidit etiam in editione nostra per verbum humiliandi e, aut affigendi. Aliquando tamen etiam, licet raro, per verbum respondendi q, quod ponitur in Kal. significans פְּעַלְמָן. Ergo LXX. vel in ita legente conjugatione, vel in alia secundum eandem notionem respondendi. Ceterum respondendi populum, seu quicquam de populo docimus, Deum alloquendo. Nam sapientia idem est, quod simpliciter loqui, quamvis prius iustificare præcessit oratio, aut interrogatio, cui satishab. Id alias & monni, & notar. Euthymius hoc loco, atq; Valentini. Nec incommodè dici posset, unumque partem ex his, quos anteas dicitur David, fore, ut annuntiantur in San. nomine Domini, & laudem ejus in Ierusalem; hic ab eodem David asseriti, dixisse, quod respondebit Deus pauperi anxi, coram illo effundendi prece sumum, ut erat in titulo, exaudiendo clamantem; quod est re ipsa, & factio respondere, non voce, ac verbo. Sic præter profanos, etiam Scriptura utipar ut respondendi verbum, respondebit mibi etiama iustitia mea, & respondendi arroganciam in facie eius. Quod pacta sequentia verba, paucis citatum diemur meorum, &c. non client referenda ad verbum respondendi. Quod actinet ad alias voces, in via virtutis sua, legendis, non וְחַזֵּק, sed וְחַזֵּק, qua non moralis virtus est, sed vir, robur, potens, sicut ergo, pro qua qui in Piatlerio veterem, apudque Augustinum, & Prosperton est fortis; populum Deus responderet in illa, et orare pro modulo virum iuuanum, quantum maximo posse conatu, contentius, studio, alacritate, quantum, & quādum suppetant vires: vel etiam quoniam tendetur, ac rediret in patrum alacriter, & tonique viribus, orationem proferoendo quod sequitur, pauciter diem diemur meorum, &c. Si Deum respondendi interpretetur in via virtutis sua, id scifice intelligamus, quoniam iuxta potentias lux facultatem, que infinita est, potenter, ac efficaciter populi voto, & orationi satisficerit, quando virtus ad potenter. Dei videbatur iam in via, ac procedere, aut populum liberatum in viam misericordie versus patriam, seu miseris jam jam. Multorum tropologia ferti potest, de illo, qui in ipsa via, & progressionem strenua, ut competent præstatim minus recte tractantiam vitam, vel ea urgeat meritorum cumulum, cupit scire, quantum superest ad vivendum temporis, & hoc etiam tempus prorogari. Hac ipsa de re in alio psalmo me egimus, ubi Davidi ipse precabatur, ut nos fibi fieri fuisse, & numerum diem suorum ut seiret quid de esset fibi. In alio & rursum interrogabat, quod si uns dies servit uita? quando facies de propositis me iudicium?

In Psalmum Cl. Vers. 24. & 25.